

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1479. usque ad annum 1494

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118340

§. 86. Scotorum dissidia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66444)

vehementer commovit Genuenses, eo-
 quod hoc affinitatis vinculo durius sub-
 frati viderentur Archiepiscopi pedibus,
 hinc seditionem in eum conflant, atque
 ad arcem fugere compulsum obsident, to-
 toque belli apparatu illum ad deditio-
 nem cogere conantur. Postmodum Ci-
 ves, quid in hoc rerum articulo agerent,
 consultatione habita, duas legationes
 mittere decernunt, alteram ad Galliarum
 Regem, qua illi urbem dedendam pro-
 mitterent, ac promptum subsidium effla-
 gitarent, alteram ad Innocentium Pa-
 pam, supplices, ut ipsum patriæ suæ, in
 qua in lucem editus esset, miseratio subi-
 ret: Cum vero ubique surdas pulsarent
 aures, arte demum, atque astu Ludovi-
 ci Sfortiæ res eo deducta est, ut a ci-
 vibus tanquam illorum Princeps agno-
 sceretur. Hic autem Augustinum Ad-
 ornium ad decennium urbis Vicarium
 constituit, quo facto Cardinalis Fulgosius
 Magistratu se abdicavit, Romamque se
 recipiens complures adhuc annos ibidem
 superstes vixit.

Sæcul. XV.
 A.C. 1488.

§. LXXXVI.

Scotorum dissidia.

Haud levioribus turbis agitatedum est
 Scotiæ regnum; illius enim Proce-
 res in Regem suum Jacobum III. insur-
 gebant,

Polyd. Virg.
l. 26.
Buchanam
de reb. Scot.
lib. 12. & 13.

A a 3

Sæcul. XV.
A. C. 1488.

gebant, eique bellum inferebant, caussati, quod neglecta, atque a publicis muneribus exclusa Nobilitate homines advenas, atque ignobiles aulicis ministeriis, & honoribus præficeret, necnon rejecta in eos publica cura, ipse totus se voluptatibus ac vitiis immergeret, simulque ad tantam crudelitatem prolapsus esset, ut animum expleret illorum sanguine, quos nuperæ rebellionis auctores existisse crederet. His commoti Regi significant, ut regno se abdicaret, illudque Filio suo cederet, eoquod ipsi eum sibi Regem constituissent sexdecim annorum Adolescentem. Jacobus petitis eorum acquiescere renuit, missisque ad Carolum Franciæ, & Henricum VII. Angliæ Reges legatis rogavit, ut suppeditato auxilio rebellium audaciam compescerent, hancque suam causam ipsis etiam omnibus communem esse perpenderent, cum ex Scotiæ tranquillitate suorum quoque regnorum salus dependeret. Pariter alios decrevit oratores ad Innocentium Papam, qui Adrianum Castellensem, qui vulgo Cometanus dicebatur, in Scotiam misit.

Raynald. Ast cum ille magnis itineribus ad
hoc ann. n. 4. componendas hæc discordias in Scotiam proficisceretur, Proceres Jacobi copias aggrediuntur, Regemque in oppido Sterlino interceptum in certamen

men descendere compellunt. Accerri-Sæcul. XV:
 mum ergo utrinque initur prælium, & A. C. 1488.
 quamvis Regis exercitus, ejusque Fau-
 tores virili prorsus robore dimicarent,
 nihilominus mutata belli sorte conjurati
 regios cædunt, fugantque, ipse Rex equo
 delapsus, cum ad quamdam moletrinam
 se se recepisset, ibi cum paucis suorum
 captus ac demum die undecima Junii
 occisus est, postquam nonnisi trigesimi-
 mum quintum ætatis suæ, regni vero vige-
 simum octavum annum expleverat. Adria-
 nus biduo post a suo in Angliam adventu
 reglæ cædis nuncjum accepit; unde ad
 sua revertendi consilium cepit: Victores
 autem Scoti, indicto protinus conventu
 declarabant, quod Jacobus Rex jure in-
 terfectus esset, proin nulla iis, aut eorum
 propinquis, qui adversus eum arma sum-
 pserunt, molestia inferretur. Postea Re-
 gni successorem proclamabant Jacobum
 IV. filium ejus natu majorem, adolescen-
 tem, ut fertur, sexdecim circiter annos
 natum, qui Parentis sui damno edoctus,
 Nobiles colere studuit, ac tanta mode-
 ratione & prudentia usus est, ut brevi
 pacem, perfectamque tranquillitatem re-
 duceret.